

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.347 van 14 mei 2001
in de zaak A. 54.335/IX-728.**

In zake : Mia VERTONGEN,
wonende te MECHELEN,
Arsenaalstraat 37

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn (OCMW) van LONDERZEEL.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Mia VERTONGEN op 3 november 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing genomen op 27 mei 1993 door de raad voor maatschappelijk welzijn van Londerzeel, waarbij zij ambtshalve en zonder opzegging met ingang van 3 mei 1993 wordt ontslagen uit haar betrekking van verpleegassistente;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 4 december 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 14 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter
J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. PAS,
die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-
generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster is sinds 1 maart 1989 in vast
statutair verband als verpleegassistente werkzaam bij
het OCMW van Londerzeel.

1.2. Op 23 maart 1993 vraagt verzoekster haar op
grond van artikel 45 van het administratief statuut van
het gemeentepersoneel verlof zonder wedde toe te staan
vanaf 1 mei 1993 voor een periode van zes maanden. Als
motief vermeldt zij het overbrengen van haar woonplaats
naar Mechelen waar het OCMW haar vanaf 1 mei 1993 een
betrekking kan aanbieden in het Rusthuis De Polder.

1.3. Met een brief van 16 april 1993 laat het
OCMW van Londerzeel aan verzoekster weten dat haar
onbezoldigd verlof wordt toegestaan met ingang van
1 juni 1993 doch dat haar geen verlof kan worden toege-
staan vanaf 1 mei 1993.

1.4. Op 3 mei 1993 wordt vastgesteld dat verzoek-
ster ongewettigd afwezig is. Het OCMW van Londerzeel

vestigt de aandacht van verzoekster op het feit dat haar dienstactiviteit geregeld werd tot en met 31 mei 1993 en vraagt haar onmiddellijk een afdoende verklaring voor haar afwezigheid.

1.5. Op 5 mei 1993 antwoordt verzoekster dat de directeur van het Rust- en Verzorgingstehuis Herfstvreugde op de hoogte werd gebracht.

1.6. Op 27 mei 1993 besluit de raad voor maatschappelijk welzijn verzoekster wegens ongeoorloofde afwezigheid met ingang van 3 mei 1993 ambtshalve te ontslaan uit haar ambt van verpleegassistente, overeenkomstig artikel 35 van het personeelsstatuut.

Die beslissing wordt met een aangetekende brief van 18 augustus 1993 aan verzoekster medegedeeld.

1.7. Op 1 september 1993 dient verzoekster bij de gouverneur van de provincie Brabant een bezwaar in tegen de beslissing van 27 mei 1993.

1.8. Met een brief van 20 september 1993 deelt de vice-gouverneur verzoekster mede dat de termijn om de beslissing van 27 mei 1993 van de raad voor maatschappelijk welzijn, die "op 3 augustus 1993 voor kennisneming werd aangenomen", eventueel te schorsen, verstreken is sinds 17 augustus 1993. Er wordt haar tevens op gewezen dat zij binnen zestig dagen na de kennisgeving van de beslissing een annulatieberoep bij de Raad van State kan instellen.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat artikel 4, derde lid, van het gewoon procedurereglement bepaalt dat de beroepen bedoeld bij artikel 14, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State verjaren zestig dagen nadat de bestreden akten, reglementen of beslissingen werden bekendgemaakt of betekend en dat, indien ze noch bekendgemaakt noch betekend dienen te worden, de termijn ingaat met de dag waarop de verzoeker er kennis van heeft gehad;

Overwegende dat de voornoemde termijn van beroep bij de Raad van State tegen besluiten van lagere overheden welke door een toezichthoudende overheid geschorst of vernietigd kunnen worden, gestuit wordt door een bezwaar ingediend bij de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat dit bezwaar wordt ingediend zowel binnen de termijn van beroep bij de Raad van State als binnen de termijn waarover de betrokken toezichthoudende overheid beschikt om een maatregel van toezicht te nemen;

2.2. Overwegende dat toen in deze zaak verzoekster haar bezwaar indiende bij de gouverneur van de provincie Brabant, de termijn waarover deze beschikte om de beslissing van 27 mei 1993 te schorsen reeds verstreken was; dat dit in de hiervoren onder 1.8. vermelde brief van 20 september 1993 zeer duidelijk aan verzoekster werd medegedeeld; dat het bezwaar van verzoekster bij de toezichthoudende overheid de termijn van beroep bij de Raad van State derhalve niet heeft gestuit en is ingegaan daags nadat de bestreden beslissing van 27 mei 1993 haar ter kennis is gebracht;

2.3. Overwegende dat, blijkens de gegevens van het dossier, die beslissing aan verzoekster ter kennis werd gebracht met een aangetekende brief, ter post

afgegeven op 18 augustus 1993, en dat die brief op haar adres werd aangeboden op 19 augustus 1993; dat het die laatste datum is welke in aanmerking dient te worden genomen voor het berekenen van de termijn van beroep en niet de datum van 23 augustus 1993 waarop verzoekster de brief op het postkantoor heeft afgehaald; dat de zestigste dag na 19 augustus 1993 viel op 18 oktober 1993; dat vóór die datum, namelijk op 15 oktober 1993, verzoekster weliswaar per aangetekende zending een verzoekschrift naar de Raad van State heeft gezonden; dat dit verzoekschrift echter niet gezegeld was en geen of slechts een summiere uiteenzetting van feiten en middelen bevatte; dat verzoekster dan op 3 november 1993 een wel gezegeld verzoekschrift heeft ingediend; dat dit laatste verzoekschrift niet kan worden opgevat als het binnen een redelijke termijn regulariseren van het oorspronkelijk verzoekschrift, wat het voorschrift van de zegeling betreft, aangezien het een andere uiteenzetting van feiten en middelen bevat en bijgevolg als een nieuw verzoekschrift moet worden beschouwd; dat ambtshalve moet worden opgeworpen dat het beroep niet ontvankelijk is ratione temporis,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien mei 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
L. HELLIN, staatsraad,
A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.